

مصلحت سنجی و حقیقت خواهی در ساختار نظام‌های حقوقی

غفور خونینی^۱

چکیده: هرگاه سخن از اساسی‌ترین ویژگی نظام حقوقی امامیه که امروزه بناء ملاک قوانین کشور است به میان می‌آید فوراً مقوله مصلحت و جایگاه آن به ذهن خطور می‌کند و اصطلاحاً این معنا در اندیشه آشنا باشد که مصلحت حقوقی ما متأثر می‌گردد. تزیراً فراوان در منابع احکام و آراء فقهی می‌خوانیم که در مورد بارزترین نشانه‌های حقوقی می‌فرمایند که احکام و قوانین ما بر مصالح و مفاسد نفس الامری مبنی می‌باشد و در تعریف و تبیین احکام پنج گانه تکلیفی هم مصلحت و مفسد ملزم را مشخصه شاخت و رجوب و حرمت و غیرملزم بود آنها را نشان کرامت و استحباب بیان می‌دارند و همچنین معتقدند چنانچه بر آیند مصلحت و مفسده‌ای در صورتی صفر بود و همچو کدام بر دیگری روحانی نداشت حکم میاحات پدید می‌آید.

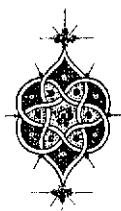
بهر حال در گذرالمن در عمر خود در جامعه‌ای که زندگی می‌کنیم بر این نکته به خوبی واقع گشته‌ایم که هر چند احکام قوانین عبادی و شخصی اموری بسیار با ارزش در حیات دنیوی و آخری‌وی ما هستند لکن احکام و قوانین اجتماعی در حوزه‌های مختلف سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، قضایی، و سایر حوزه‌های اجتماعی مقولاتی بسیار با اهمیت و تأثیرگذارند که چه بسا رعایت و یا عدم رعایت مصلحت‌ها در آن حکم

۱. رئیس پژوهشکده فلسفه و حقوق تطبیقی و عضو هیأت علمی گروه حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تربیت معلم

e-mail: khoeini-gh@saba.tmu.ac.ir

تهران

این مقاله در تاریخ ۸۶/۳/۲۰ دریافت گردید و در تاریخ ۸۶/۳/۲۰ مورد تایید قرار گرفت.

مصلحت و حقیقت

مصلحت در معنای لغوی متراffد است با معانی منفعت و سود.

اما در معنای اصطلاحی شخصیت‌هایی چون امام محمد غزالی آن را به معنای تأمین هدف شارع در حوزه‌های دین نفس، جان، عقل، عرض (آبرو) و مال دانسته‌اند.

برخی دیگر گفته‌اند، مصلحت نوعی منفعت است که شرع آن را برای بندگانش منظور داشته تا اصول پنج گانه دین، جان، مال، عقل و نسل مردم محفوظ گردد.

به حال مصلحت در نظام حقوقی ما عبارت است از علل و ملاکاتی که هدف خیر و سعادت بشری را تأمین کند. زیرا ساختار قوانین و احکام شریعت اسلامی بر اساس رساندن انسان به خیر و سعادت می‌باشد و بس . و این هدف نهایی باید توسط وضع و صدور قوانین و دستوراتی به نتیجه برسد که آن احکام و قوانین خصوصیت جلب مصلحت و دفع مفسده را دارا باشند. و مقصودمان از خیر و سعادت بشری همان تعابیر و برداشتی است که قرآن کریم آن را مطرح می‌سازد. دیدگاه کلامی ما هم در اصول اعتقادی موید این معناست که عدل الهی اقتضا می‌کند که موجبات کمال هر موجودی از جمله اشرف موجودات انسان باید فراهم آید تا هر مستحقی به کمال در خور خود نائل آید و از جمله این موجبات دستورات و قوانینی است تا او به کمال مطلوب نائل آورد که نتیجه آن خیر و سعادت می‌باشد. اساس خلقت در حوزه آفرینش، تکوین و حوزه تشریع هر دو در راستای هم در صدد تحقق این معنایند که مقارت و تطابق اراده تشریعی و تکوینی نتیجه قاعده "الواحد لا يصدر عنه الواحدة" است که صحت و انتظام عقلانی آن در فلسفه اثبات شده است. برخی حکما این قاعده را نسبت به سایر اصول و قواعد فلسفی اصل بنیادی دانسته و آن را تحت عنوان "الاصل الاصلیل" در آثار خویش مورد بحث قرارداده‌اند.

در دیدگاه صاحب‌نظران مکاتب حقوق غرب ملاک مصلحت را باید در نفع عمومی که

مرگ و زندگی را در حکومیت جامعه و نظام در بی داشته باشد.

در این نوشتار برآنیم که ضمن ارائه تعریفی دقیق از مصلحت و حقیقت ارتباط آن‌دو را در ساختار نظام بیان نموده و اشتراکات و اغراقات آن را با مصالح مرسله توضیح

دهیم:

کلید واگان: مصلحت، سود انگاری، مصالح مرسله، مفسده، حقیقت، منفعت،
استصلاح، مصالح مرسله

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

این صفحه در اصل مجله ناقص بوده است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی